

APIE NRTIC

NRTIC yra nevyriausybinė organizacija, teikianti informaciją ir pagalbą asmenims, susidūrusiems su naujaisiais religiniais judėjimais. Centro steigėjai yra psichologijos, teisės, religijotyros, religijos sociologijos, religijos filosofijos, Bažnyčios istorijos bei teologijos sričių specialistai.

NRTIC nepriima jokios paramos iš grupių, apie kurias teikia informaciją visuomenei.

NRTIC teikia objektyvią informaciją apie naujuosius religinius judėjimus (NRJ - kultus, sektas, alternatyvias religijas). Tokia informacija suteikia galimybę daryti atsakingus pasirinkimus, mažina socialinę įtampą, kuri kyla dėl NRJ veiklos. NRTIC, bendradarbiaudamas su kitų sričių specialistais, siekia padėti buvusiems ir esamiems NRJ nariams atkurti santykius šeimoje, gauti kvalifikuotą psichologinę ar teisinę pagalbą. Mūsų tikslas – plėtoti pilietinę visuomenę, grįstą pasitikėjimu ir tolerancija.

Organizacijos adresą ir telefonus pasiteiravimui rasite šio lankstinuko nugarėlėje.

www.religija.lt – NRTIC tvarkoma išsamiausia svetainė apie religiją ir naujuosius religinius judėjimus lietuvių kalba. Svetainėje pateikiama religinio gyvenimo Lietuvoje analizė, religijos sociologijos, religijotyros tekstai.

Atskira rubrika svetainėje skirta tiems, kuriems, susidūrus su „sektomis“, reikalinga pagalba.

NEMOKAMOS KONSULTACIJOS

Konsultacijos teikiamos kiekvieną
pirmadienį ir antradienį
nuo 17 iki 19 val.

Vilniaus Bernardinų bažnyčios raštinės patalpose
(Maironio g. 10).

Konsultuojama religinių ir pseudo religinių judėjimų
klausimais.

Nurodytomis valandomis informacijos taip pat galite teirautis
Vilniaus Bernardinų bažnyčios raštinės telefonu
(8-5)2609292

Į mus galite kreiptis:

Paštu: Maironio g. 10,
LT-01124 Vilnius

El. paštu: info@religija.lt

Telefonu:

Milda Ališauskienė: (8~686) 13183

Donatas Glodenis: (8~685) 44611

Gediminas Pulokas: (8~650) 10158

Klausimus naujųjų religijų specialistams galite
užduoti NRTIC žiniatinklio svetainėje

www.religija.lt

Išleista Vilniaus m. savivaldybės

Sveikatos ir socialinės apsaugos departamentui parėmus.

© NRTIC, 2005. Visos teisės saugomos.

Dauginti ir platinti leidžiama nekomerciniais tikslais.

Platinti pakeistą tekstą ar tik dalį lankstinuko draudžiama.

NAUJUJŲ RELIGIJŲ TYRIMŲ IR INFORMACIJOS CENTRAS

*Informacija apie naujuosius religinius
judėjimus*

*Jehovos
liudytojų
organizacija*

KAS TAI?

Jehovos liudytojai yra vienas geriausiai žinomų krikščioniškosios kilmės judėjimų, atsisakančių kai kurių esminių ortodoksinių krikščionybės tiesų. Jehovos liudytojai labai pabrėžia savo išskirtinumą, save laiko vieninteliais tikrais krikščionimis, instituciniu lygiu nepalaiko jokių kontaktų su kitomis konfesijomis ir sakosi atkuria tikrąją apaštališkųjų laikų krikščioniškąją organizaciją. Jehovos liudytojai visose šalyse išsiskiria klasikiniu aprangos stiliumi, aktyviu savo religijos propagavimu – stengiasi platinti daugeliu pasaulio kalbų leidžiamus žurnalus *Atsibuskite* ir *Siono sargybos bokštas*. Kalbėdami su žmonėmis siekia pabrėžti Dievo vardo „Jehova“ svarbą žmogaus amžinajam likimui, dažnai po du vaikšto po butus ir įstaigas, skelbdami savo mokymą ir siūlydami literatūrą.

KAS ĮKURĖJAS?

Jehovos liudytojų įkūrėjas – *Čarlzas T. Raselas (Charles Taze Russell)*. Raselas užaugo tikinčioje krikščionių presbiterionų (reformatu) šeimoje, tačiau, kaip teigia pačių Jehovos liudytojų šaltiniai, atsisakė tradicinės krikščionybės, neįstengdamas priimti doktrinos apie amžinojo pragaro galimybę. Jis gimė 1852 m. JAV, Pitsburge, o 1870 m. jau įkūrė savo Biblijos studijų grupę, iš kurios ilgainiui išsirutuliojo dabartinė Jehovos liudytojų organizacija. 1879 m. grupė, vadovaujama Č. Raselo pradėjo leisti žurnalą „Siono sargybos bokštas ir Kristaus dalyvavimo šauklys“, gyvuojantį iki šių dienų. Maždaug tuo pat metu jo vadovaujama grupė pasivadino „Sargybos bokšto Biblijos ir traktatų bendrija“ ir įsikūrė Bruklino, kuris vėliau virto Jehovos liudytojų pasauliniu centru. Č. Raselas savo organizacijai vadovavo iki 1916 m., t.y. iki pat mirties. Nuo 1916 iki 1942 m. organizacijai vadovavo *Džozefas Ruterfordas (Joseph P. Rutherford)*, kuris 1931 m. ją pavadino *Jehovos liudytojais*. Jo vadovavimo metu iš esmės baigta formuoti doktrina ir organizacijos struktūra, kurios veikimo principai nepakito iki šiol.

KUR ŠI ORGANIZACIJA VEIKIA?

Jau Č. Raselo laikais jo vadovaujama organizacija misionieriaus daugelyje pasaulio kraštų, tačiau tokio pobūdžio veikla ypač sustiprėjo po II – ojo Pasaulinio karo. Jehovos liudytojų centras šiuo metu yra JAV, Bruklino. Jehovos liudytojai veikia praktiškai visose pasaulio šalyse, skirtinguose regionuose bendruomenės renkasi į *karalystės sales*, kur vyksta mokymai bei pamaldos. Jehovos liudytojai rengia didelius kasmetinius renginius, kurie suburia į vieną vietą kelių aplinkinių šalių sekėjus. Pasauliye Jehovos liudytojų yra

apie 5 milijonai.

Lietuvoje pirmoji Jehovos liudytojų bendruomenė buvo įregistruota 1935 m. Šiuo metu Lietuvoje yra apie 4 tūkst. Jehovos liudytojų organizacijos narių, Giraitės gyvenvietėje, netoli Kauno įsikūręs Jehovos liudytojų vietinis centras, vadovaujantis jų veiklai mūsų šalyje, „karalystės salės“ egzistuoja beveik visuose Lietuvos miestuose. Lietuvių kalba leidžiami Jehovos liudytojų žurnalai, brošiūros, mokymui ir misionieriaivimui skirta literatūra.

KUO TIKI JEHOVOS LIUDYTOJAI?

Autoritetingais tekstais Jehovos liudytojai laiko protestantiško kanono Bibliją, Bruklino *vadovaujančiosios korporacijos* leidžiamus žurnalus, brošiūras, kitus aprobuotus tekstus. Jehovos liudytojai naudoja savą Biblijos vertimą *New World Translation*, kuriame savitai išverstos vietos, kurios gali prieštarauti Jehovos liudytojų doktrinai. Vietoje žodžio „*Viešpats*“ Naujojo Testamento vertime dažniausiai naudojamas tikrinis vardas „*Jehova*“, teigiant, jog „sugedusi krikščionybė tyčia išėmė Dievo vardą iš Naujojo Testamento.“

Jehovos liudytojų teologija siejasi su ankstyvosios krikščioniškosios Bažnyčios eretišku laikytu arijonų mokymu, neigusiu Jėzaus Kristaus dieviškumą ir tuo pačiu - Švenčiausiosios Trejybės doktriną. Jehovos liudytojai pasaulio istoriją traktuoja kaip teisminį tyrimą, kuriame Dievas Jehova grumiasi su Šėtonu dėl teisės valdyti žmoniją. Pirmasis žmogus – Adomas – nepaklūšęs Jehovos planui, todėl žmoniją teisėtai ėmė valdyti Šėtonas. Jėzus Kristus – tobulas Dievo kūrinys, žmogus – pakluso Jehovai, ir įkūrė organizaciją, kurios sekėjai yra teisėti Dievo Karalystės paveldėtojai.

Kristus buvo *tik žmogus*, nes jei būtų buvęs Dievu, Šėtonas neturėtų galimybės Jo sugundyti ir tuo pačiu Jehovos pretenzijos į valdymą taptų nepagrįstomis. Nesugundęs, bet vis dėl to nužudęs tobuliausiąj žmogų ir kovodamas prieš jo įkurtą, o Čarlzo T. Raselo atkurtą teisingąją organizaciją, Šėtonas valdo žemę neteisėtai. Todėl visos religinė ar politinės sistemos dabar paklūsta Šėtonui, o teisieji – tik tie, kurie seka Jehovos liudytojų organizacijos centro Bruklino nurodymais. Šis centras atstovauja Jehovos vyriausybę žemėje. Neilgai trukus šiandieninė *pikta daiktų sistema* bus sunaikinta, ir tuomet pasaulį valdys *dangiškoji vyriausybė*, kurią sudaro *144 tūkst. išrinktųjų*, vadovaujami Dievo Jehovos ir Jėzaus Kristaus. Visi, nepaklūę Jehovai, neliudiję Jehovos vardo bus sunaikinti, o ištikimieji liudytojai – prikelti amžinam gyvenimui *žemiškame rojuje*. Jehovos liudytojų mokyme praktiškai nėra vietos krikščioniškosios malonės sampratai, pasikliaujama radikalaus teisingumo ir griežto determinizmo principais.

KAIP JIE GYVENA?

Jehovos liudytojai gyvena griežtai, kone asketiškai – jie nerūko, nevartoja svaigiųjų gėrimų, nepripažįsta skyrybų galimybės. Jehovos liudytojai didelę savo laiko dalį skiria misionieriaivimui. Jis vykdomas asmeniškai kontaktuojant su žmonėmis, vengiant naudotis masinės komunikacijos priemonėmis. Kiekvienas Jehovos liudytojas skatinamas tapti *visalaikiu pionieriumi*, t.y., žmogumi visą savo laiką paskyrusiam organizacijos tikslams ir jos išlaikomam. Jehovos liudytojai turi lankyti užsiėmimus *karalystės salėse*. Religinis jų gyvenimas yra labai aktyvus.

Jehovos liudytojai neturi duoti priesaikos valstybinėms įstaigoms, negali dalyvauti politinės sistemos kūrime, partijų veikloje. Jie yra griežti pacifistai, negalintys imti ginklo į rankas. Vengia kraujo perpylimu, nes laiko tai Biblijoje esančio draudimo „vengti kraujo sulaužymu. Jehovos liudytojai skatinami skaityti visų pirma savo organizacijos leidžiamą literatūrą, verčiamą beveik į visas pasaulio kalbas, kurioje siekiama atsakyti į visus organizacijos narius galinčius dominti klausimus, bei kitą bendruomenės vadovų aprobuotą literatūrą.

KUO JUDĖJIMAS PATRAUKIA?

Organizacija, ypač kai kuriuos pokomunistinės erdvės žmones, patraukia savo radikalumu ir tam tikro saugumo garantijomis: čia duodami aiškūs, vienareikšmiai ir paprasti atsakymai į gan sudėtingus gyvenimo prasmės klausimus bei garantuojama, jog iškilus bėdai žmogus nebus paliktas vienas - jam padės tikėjimo bendražygiai.

PROBLEAMOS, KONTROVERSIJOS

Jehovos liudytojai susilaukia gan daug ir ne visada pagrįstos kritikos. Vis tik yra tikrai probleminių jų veiklos ir doktrinos aspektų. *Pirma*, dėl griežto religinio gyvenimo būdo ir tam tikros „teisuoliškos“ laikysenos, dažnai kyla problemos šeimose, kurių vienas narys tampa Jehovos liudytoju. *Antra*, dėl vengimo perpilti kraują kai kuriais atvejais gali iškilti pavojus žmogaus sveikatai ar net gyvybei, ypač jei kraujo perpylimui nerandama alternatyvų. *Trečia*, Jehovos liudytojai, save atskirdami nuo likusios visuomenės dalies, sukelia įtampas savo nekompromisine laikysena, atsiribojimu, bei bet kokio kitokio gyvenimo būdo smerkimu.

Pastaruoju metu Jehovos liudytojų leidiniuose ryškėja tendencijos atrasti minimalų dialogą su kitų pažiūrų žmonėmis, paaiškinti savo pažiūras ir nuostatas.